

വിട്ടാൽ വിട്ടു

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ തന്റെ ആദി സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിൽ നിമിത്തമായി മാറിയിട്ടുള്ള സഹയോഗി കുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു. എല്ലാ സഹയോഗി കുട്ടികളുടെയും ഭാഗ്യത്തെ കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്. സ്ഥാപനയുടെ ഭൂപടം നോക്കുകയായിരുന്നു. ആദികാലത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും നോക്കുകയായിരുന്നു. ഏതെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ, ഏതെല്ലാം സമയങ്ങളിൽ, ഏതെല്ലാം സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതു വിധി പ്രകാരം സഹയോഗിയായി മാറി എന്നു നോക്കുകയായിരുന്നു. എന്താണ് കണ്ടത്? മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള സഹയോഗി കുട്ടികളെ കണ്ടു. ഒന്ന് ബാപ്ദാദയുടെ അലൗകിക കർത്തവ്യത്തെ കണ്ട്, ബാപ്ദാദയുടെ മോഹിനി സരൂപത്തെ കണ്ട്, ആത്മീയത കണ്ട്, ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ, വെറുതെ കണ്ടു, കണ്ടപ്പോൾ കല്പം മുൻപത്തെ സ്മൃതിയുടെ സംസ്കാരം പ്രത്യക്ഷമായി, സെക്കന്റിൽ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും വന്നു ഇത് എന്റെ അതേ ബാബയാണ്. അങ്ങനെ യാതൊരു പരിശ്രമവും കൂടാതെ സഹജമായി ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ലയിച്ച് സഹയോഗിയായി മാറി. ഏഴു ദിവസത്തെ കോഴ്സ് കേൾക്കേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടു പോലുമില്ല. ഈശ്വരീയ സ്നേഹത്തിന്റെ ഫോഴ്സിൽ ബാബയും കുട്ടികളുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നു. ഒരൊറ്റ വാക്കിന്റെ പുറത്ത് ജീവിത പങ്കാളിയായി മാറി. കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു നീ എന്റെയാണ്, ബാബ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്റെ. ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെ കാര്യമേയില്ല. ഇപ്രകാരം സെക്കന്റിൽ കച്ചവടം ഉറപ്പിക്കുന്നവർ പരിശ്രമത്തെ പ്രേമത്തിലേക്ക് ലയിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കുട്ടർ നിമിത്തമായിട്ടുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ സാഗവും തപസ്സും സേവനവുമാകുന്ന ഉദാഹരണത്തെ കണ്ട് കച്ചവടം ഉറപ്പിച്ചവരാണ്. ആദ്യത്തെ ഗ്രൂപ്പ് ബാബയെ കണ്ടു, രണ്ടാമത്തെ ഗ്രൂപ്പ് ജ്ഞാന ഗംഗകളെ ഉദാഹരണമായി കണ്ടു. ബുദ്ധിബലത്തിലൂടെ സഹജമായി ബാബയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു സഹയോഗിയായി മാറി. രണ്ടാമത്തെ ഗ്രൂപ്പും ആദ്യത്തെ ഗ്രൂപ്പിലെ കുട്ടികളിലൂടെ ബാബയുമായി സാകാര സംബന്ധത്തിൽ വന്നു. നിരാകാരനെ സാകാര സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിൽ നേടിയെടുത്തു, സാകാര രൂപത്തിൽ സാകാരനിലൂടെ സർവ്വ അനുഭവങ്ങളും എടുത്തതു കാരണം സാകാരി പാലനയുടെ ലിഫ്റ്റാകുന്ന ഗിഫ്റ്റ് കിട്ടി. ഈ ഭാഗ്യം കോടിയിൽ ചിലർക്ക്, ആ ചിലരിലും ചിലർക്കാണ് പ്രാപ്തമായത്. അങ്ങനെയുള്ള ലിഫ്റ്റാകുന്ന ഗിഫ്റ്റ് എടുക്കുന്ന, സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിൽ, സേവാ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിമിത്തമായിട്ടുള്ള ആദി ആത്മാക്കൾ - അങ്ങനെയുള്ള ഗ്രൂപ്പിനെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇനിയും നിമിത്തമായിട്ടുള്ള കുട്ടികളുണ്ട്, എങ്കിലും വിശേഷമായി കുറച്ചു പേരെ വിളിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അറിയാമോ എന്തിനാണ് വിളിപ്പിച്ചതെന്ന്? ഇടയ്ക്കിടക്ക് അടിത്തറ പരിശോധിച്ചു നോക്കാറുണ്ട്. അടിത്തറ അല്പമെങ്കിലും ദുർബ്ബലമായാൽ അതിന്റെ പ്രഭാവം എല്ലാവരിലേക്കും വരും. സേവനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ സേവനത്തിനു നിമിത്ത അടിത്തറയായിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളെ പോലുള്ള രത്നങ്ങളാണ്. ആദ്യത്തെ ഗ്രൂപ്പ് യജ്ഞ സ്ഥാപനക്കു അടിത്തറയായി മാറി. സേവനത്തിനു നിമിത്തമായി മാറി. സേവനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം നിങ്ങളാകുന്ന ഗ്രൂപ്പാണ്. അപ്പോൾ സേവനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലരൂപത്തിൽ അഥവാ ഷോക്കേസിലെ ആദ്യത്തെ ഷോപീസായി നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ നിമിത്തമായി മാറി. സ്വയത്തിനു അത്രയും മഹത്വമുണ്ടെന്നു അറിയാമോ? പുതിയ ഇലകളുടെ തിളക്കം, എടുപ്പ്, ശോഭ, ഉണർപ്പും - ഉത്സാഹവും എന്നിവയുടെ വിസ്താരത്തിൽ ആദി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ മറഞ്ഞു പോയോ ! പുറകെ വന്നവരെ മുന്നോട്ട് വിട്ട് സ്വയം പുറകിലായി പോയില്ലല്ലോ അല്ലേ. ബാപ്ദാദയും തന്നെക്കാൾ മുന്നിൽ കുട്ടികളെ നിർത്തി, പക്ഷെ സ്വയം പുറകിലേക്കു പോയില്ല. ചില കുട്ടികൾ വളരെ ചാതുര്യത്തോടെ പറയാറുണ്ട് പുറകെ വന്നവർക്ക് ഞങ്ങൾ അവസരം കൊടുക്കുകയാണെന്ന്. ചാൻസ് കൊടുത്തോളൂ, പക്ഷെ നിങ്ങൾ ചാൻസലറായിട്ടിരിക്കൂ. അത്രയും ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഏതു ചുവടാണോ നിങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നത് അത് കണ്ട് വേറേയും കുട്ടികൾ അങ്ങനെയുള്ള ഉണർവിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ചുവടു വയ്ക്കും. ആ സ്മൃതി സദാ ഉണ്ടോ? പുതിയവർ പുതിയവരാണ്, എന്നാൽ പഴയവർക്ക് അവരുടേതായ മൂല്യമുണ്ട്. പഴയ ഇലകളിൽ നിന്നും എന്തെല്ലാം മരുന്നുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അറിയാമല്ലോ അല്ലേ. പഴയ വസ്തുക്കൾക്ക് എത്ര മൂല്യമാണ്. പഴയ വസ്തുക്കൾ വിശേഷമായി ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു. പഴയ വസ്തുക്കളുടെ വിശേഷ മ്യൂസിയങ്ങളുണ്ട്. പഴയതിന്റെ മൂല്യം മനസ്സിലാക്കി, ആ മൂല്യത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ചുവടുകൾ അല്ലേ വയ്ക്കുന്നത്? സ്വയത്തെ അത്രയും അമൂല്യ രത്നമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ബാബക്കു സമാനം പറയുന്ന പക്ഷിയല്ലേ? ബ്രഹ്മാബാബ നൽകിയ പാലനക്കു റിട്ടേൺ നൽകുന്നുണ്ടോ? ഈ സാകാര പാലന ഒരു സാധാരണ പാലനയല്ല. ഈ അമൂല്യ പാലനയുടെ റിട്ടേണായി (പ്രതിഫലമായി) അമൂല്യമാകണം ആക്കണം. വിശേഷ പാലനയുടെ റിട്ടേണായി ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ചുവടിലും വിശേഷത

നിറഞ്ഞിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള റിട്ടേൺ കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ ഒരിക്കലേ ഈ പാലന ലഭിക്കൂ, അതിന്റെ അധികാരി നിങ്ങൾ വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. അങ്ങനെയുള്ള തന്റെ അധികാര ഭാഗ്യത്തെ അറിയുന്നുണ്ടോ? ഇന്ന് അങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യവാന്മാരായ കുട്ടികളെ കാണുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. മനസ്സിലായോ എന്തിനാണ് വിളിപ്പിച്ചതെന്ന്? ഇനി റിസൾട്ട് നോക്കിയാലോ !

ഈ മുഴുവൻ ഗ്രൂപ്പും ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഓരോ ചുവടും പിന്തുടരുന്നവരല്ലേ. കാരണം ഈ സാകാര കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കണ്ടു. വെറുതെ ദിവ്യ നേത്രത്തിൽ കണ്ടതല്ല. കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ട കാര്യം ഫോളോ ചെയ്യുക സഹജമല്ലേ. അങ്ങനെയുള്ള സഹജ പുരുഷാർത്ഥമാകുന്ന ഭാഗ്യത്തിന്റെ അധികാരി ആത്മാക്കൾ അല്ലേ. മനസ്സിലായോ ആരാണെന്ന്? മനസ്സിലായോ, ഞാൻ ആരാണ്? ഞാൻ ആരാണെന്ന കടങ്കഥ ഉറച്ച് ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടല്ലോ അല്ലേ. മറന്നു പോകുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ. ബാപ്റ്റാദ വതനത്തിൽ ഈ ഗ്രൂപ്പിനെ കണ്ട് ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. എന്തായിരുന്നു ആ ആത്മീയ സംഭാഷണം, അറിയാമോ? നോക്കുകയായിരുന്നു ഓരോരുത്തരും അവരുടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ മൂല്യം എത്രമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, എത്രമാത്രം ആ ഭാഗ്യത്തിന്റെ സ്മൃതി സ്വരൂപത്തിൽ കഴിയുന്നുണ്ടെന്നും. സ്മൃതി സ്വരൂപമാണ് സമർത്ഥ സ്വരൂപം. അപ്പോൾ എത്രമാത്രം സമർത്ഥ സ്വരൂപമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. അത് നോക്കുകയായിരുന്നു. വിസ്മൃതിയുടെയും സ്മൃതിയുടെയും ഏണിപ്പടി കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ അതോ സദാ സ്മൃതി സ്വരൂപത്തിലൂടെ പറക്കുന്ന കലയിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ. ഇനി പഴയ ആളുകളായതുകൊണ്ട് പഴയ രീതിയിൽ തന്നെ വിധിപൂർവ്വം നടക്കുന്നവരല്ലല്ലോ അല്ലേ, പറക്കുന്ന കലക്കു പകരം ഏണിപ്പടി കയറി ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കയല്ലല്ലോ അല്ലേ. ഇങ്ങനെയെല്ലാം കുട്ടികളുടെ വിധി നോക്കുകയായിരുന്നു. ബ്രഹ്മാ ബാബ കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ പറഞ്ഞു, സദാ ഓരോ ചുവടിലും സഹജവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ പ്രാപ്തിയുടെ ആധാരമിതാണ് - ഞാനാകുന്ന അച്ഛനു സമാനം ഒരു കാര്യം സദാ ജീവിതത്തിൽ, ഈ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ പ്രതിരൂപമായി ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കണം, അതിതാണ് - 'വിട്ടാൽ വിട്ടു'. തന്റെ ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതി പോലും മറന്ന് ആത്മാഭിമാനയാകുന്ന കാര്യത്തിലായിരിക്കാം, സംബന്ധങ്ങളുടെ മോഹത്തിൽ നിന്നും നഷ്ടോമോഹ ആകുന്ന കാര്യത്തിലായിരിക്കാം, അലൗകിക സേവനത്തിന്റെ സഫലതയാകുന്ന ക്ഷേത്രത്തിലായിരിക്കാം, സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സമ്പർക്കത്തിലായിരിക്കാം - എല്ലാ കാര്യത്തിലും - "വിട്ടാൽ വിട്ടു". എന്റെയെന്ന കൈ ഈ കൊമ്പുകളിൽ മുറുകി പിടിച്ച്, കൊമ്പിലെ പക്ഷിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ എന്റെ എന്ന കൈ വിട്ടു, അപ്പോൾ ആരായി തീരും - പറക്കുന്ന പക്ഷി. വിടാനും പറ്റില്ല, പറക്കുന്ന പക്ഷിയാവുകയും വേണം - അത് നടക്കില്ല. എന്നാൽ ഹേ ആധാരമൂർത്തി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ "ആയി കഴിഞ്ഞു" എന്ന ചടങ്ങ് ആഘോഷിക്കൂ. ചിന്തിക്കുകയാണോ, പ്ലാനുണ്ടാക്കുകയാണോ - അല്ല. ചിന്തിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏത് സമാരോഹം ആഘോഷിക്കും? ഓരോ ഗ്രൂപ്പും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ആഘോഷിക്കാറുണ്ട്, അല്ലേ. നിങ്ങൾ ഏതു സമാരോഹം ആഘോഷിക്കും?

നിങ്ങൾ ബ്രഹ്മാബാബയെ ഫോളോ ചെയ്യുന്ന ബ്രഹ്മാബാബയുടെ കുട്ടുകാരായ കുട്ടികൾ അല്ലേ. ഈശ്വരീയ പരിവാരത്തിലെ വളരെ പ്രായം ചെന്ന ആത്മാക്കളാണ്. നിങ്ങൾക്കു മേൽ സദാ ബാപ്റ്റാദയുടെയും പരിവാരത്തിന്റെയും കണ്ണുകളുണ്ട് - ഇവരാണ് ഞങ്ങളുടെ ആദി ഉദാഹരണ സ്വരൂപർ. മുഴുവൻ പരിവാരത്തെ പ്രതി, ബാബയുടെ സർവ്വ ആശകളുടെ ദീപങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ ഏതു സമാരോഹം ആഘോഷിക്കും. ബാബക്കു സമാനമായോ, ജീവന്യുക്ത ആത്മാക്കളായി മാറിയോ! നഷ്ടോമോഹ സ്മൃതി സ്വരൂപ സോ സമർത്ഥ സ്വരൂപരായി മാറിയോ! സങ്കല്പിച്ചു, ആയി കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ സമർത്ഥരായതിന്റെ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കൂ. തയ്യാറല്ലേ! അതോ ഇപ്പോഴും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ - ചെയ്യണമായിരുന്നു, ആയിരുന്നു എന്നല്ല ബാബയുടെ എല്ലാ ആശകളും പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ആദി ഉദാഹരണങ്ങളാണ് - അങ്ങനെയുള്ള നിശ്ചയ ബുദ്ധി വിജയി രത്നങ്ങൾ, വിജയത്തിന്റെ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കൂ. മനസ്സിലായോ എന്തിനാണ് വിളിപ്പിച്ചതെന്ന്. സ്പഷ്ടമായോ. ഇവർക്കെല്ലാവർക്കും കിരീടം വച്ചു കൊടുക്കണം. ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെ കിരീടധാരണം ആഘോഷിപ്പിക്കൂ, ഇവരെക്കൊണ്ട്. അതിനു വേണ്ടിയല്ലേ വന്നത്. മിണ്ടുന്നില്ലല്ലോ. വയസ്സായോ. ബ്രഹ്മാബാബയിൽ എന്താണ് കണ്ടത്? ഇപ്പോളിപ്പോൾ വയസ്സനെങ്കിൽ ഇപ്പോളിപ്പോൾ കൗമാര ചെറുപ്പക്കാരൻ. കണ്ടതല്ലേ. ഫോളോ ഫാദർ. ശരി ചെയ്യാം എന്നു പറയുന്നതിൽ കൗമാരക്കാരനാകൂ, സേവനത്തിൽ വയസ്സനാകൂ. കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ തിളക്കം കണ്ടിട്ടില്ലേ - എത്ര ആനന്ദത്തോടു കൂടിയാണ് പറയുന്നത് - ശരി ചെയ്യാം, അങ്ങനെയാകട്ടെ!

വിശേഷ ക്ഷണ പ്രകാരം വിശേഷ ആത്മാക്കൾ വന്നു, ഇനി വിശേഷ സേവനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം എടുക്കുന്ന സമാരോഹം ആഘോഷിക്കൂ. ഇടയ്ക്കിടക്ക് കിരീടം ഊരി പോകുന്നു. ഇനി അത്രയും ടൈറ്റാക്കി

വയ്ക്കൂ, ഒരിക്കലും ഊരി പോകരുത്. സമാരോഹത്തിന്റെ റിസൾട്ടെന്താണെന്ന് പിന്നീട് കേൾപ്പിക്കാം. ശരി.

സദാ സർവ്വ ആത്മാക്കൾക്ക് നിമിത്തമായി ഉണർവും ഉത്സാഹവും നൽകുന്നവർക്ക്, സദാ ഓരോ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ചുവടിലൂടെ മറ്റുള്ളവരേ തീവ്ര പരുഷാർത്ഥി ആക്കി മാറ്റുന്നവർക്ക്, വ്യർത്ഥത്തെ സെക്കന്റുകൊണ്ട് "വിട്ടാൽ വിട്ടു" എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നവർക്ക്, സദാ ബ്രഹ്മാബാബയെ ഫോളോ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, അപ്രകാരമുള്ള സേവനത്തിലെ ആദി രത്നങ്ങൾക്ക്, പാലനയുടെ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

സേവാധാരികളോട് :- സേവാധാരികൾ സദാ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം - കാരണം യജ്ഞ സേവക്ക് വളരെ വലിയ ബലമുണ്ട്. സേവാധാരികൾ ബലവാനായല്ലോ അല്ലേ. യജ്ഞ സേവനത്തിനു എത്ര മഹിമയാണുള്ളത്. അഥവാ യജ്ഞ സേവനം ഹൃദയംകൊണ്ട് ചെയ്യുമെങ്കിൽ ഒരു സെക്കന്റിനു പോലും വലിയ ഫലമുണ്ട്. നിങ്ങളെല്ലാവരും എത്രയോ ദിവസം സേവനത്തിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഫലങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാര ഒരുമിച്ചില്ലേ. അത്രയും ഫലം സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ടു - 21 തലമുറക്ക് ഫലം കഴിക്കാം. സേവാധാരി അവിടെ പോയിട്ട് മായക്ക് വശപ്പെട്ടു പോകല്ലേ. സദാ സേവനത്തിൽ ബിസിയായിരിക്കൂ. മനസ്സുകൊണ്ട് ശുദ്ധ സങ്കല്പങ്ങളുടെ സേവനം, വാക്കുകൊണ്ടും സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലും പരിചയം കൊടുക്കുന്ന സേവനം. സദാ സേവനത്തിൽ ബിസിയായിരിക്കണം. സേവനത്തിന്റെ പാർട്ട് അവിനാശിയാണ്. ഇവിടെ താമസിക്കുകയോ, മറ്റൊരിടെയെങ്കിലും താമസിക്കുകയോ, എവിടെയായിരുന്നാലും സേവാധാരിക്ക് സദാ സേവനം കൂടെയാണ്. സദാകാലത്തെ സേവാധാരിയല്ലേ. സേവനത്തിൽ ബിസിയായിരിക്കുമെങ്കിൽ മായ വരില്ല. ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലം കാണുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ കയറിയിരിക്കും. കൊതുകും വരും, മുട്ടയും വരും. അതുകൊണ്ട് സദാ ബിസിയായിരിക്കുമെങ്കിൽ മായ വരില്ല. കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരില്ല. മായ നമസ്ക്കരിച്ച് കടന്നു പോകും. അത്രയും ധൈര്യശാലികളായിട്ടല്ലേ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെ പോയിട്ട് പറയാം എന്നല്ലല്ലോ അല്ലേ, ഇന്ന് ക്രോധം വന്നു, ഇന്ന് ലോഭം, മോഹം വന്നു..... മായ പരീക്ഷകൾ കൊണ്ടു വരും. മായ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് - ഇയാൾ പ്രതിജ്ഞ എടുക്കുകയാണ്. ബാബയുള്ളിടത്ത് മായ എന്തു ചെയ്യുവാനാണ്. സദാ ബാബ കൂടെയുണ്ടോ, അതോ വേറേയായിട്ടിരിക്കുകയാണോ. കുമാരന്മാർക്ക് ഒറ്റക്കാണെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ. പറയുന്നത് കേൾക്കുവാൻ ആളില്ല, സംസാരിക്കുവാൻ ആളില്ല..... സുഖമില്ലാതെ വന്നാൽ എന്തു ചെയ്യും? വേറേയൊരു കൂട്ട് ഓർമ്മ വരില്ലല്ലോ അല്ലേ? വേറേയൊരു കൂട്ട് ഓർമ്മ വന്നാൽ ആ ആൾ പറയുന്നത് കേൾക്കേണ്ടി വരും, അയാളെ കഴിപ്പിക്കേണ്ടി വരും, സംരക്ഷിക്കേണ്ടി വരും, ഇങ്ങനെ ഭാരമെടുക്കേണ്ട കാര്യമെന്തിരിക്കുന്നു. സദാ ഭാര രഹിതരായിരിക്കൂ. സദാ യുഗൾ രൂപത്തിലിരിക്കൂ. എപ്പോഴെങ്കിലും സങ്കല്പങ്ങൾ വരാറുണ്ടോ, രോഗാവസ്ഥയിൽ സങ്കല്പങ്ങൾ വരാറുണ്ടോ? ഏതു സംബന്ധമാണോ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്, ആ സംബന്ധത്തിൽ ബാബയെ ഓർമ്മിക്കണം, അപ്പോൾ രോഗാവസ്ഥയിൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടു തന്നെ അത്രയും നല്ല ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കും, മറ്റൊരാൾ ഉണ്ടാക്കി തന്നതു പോലെ. സദാ കൂടെയിരിക്കൂ, ഒറ്റക്കിരിക്കല്ലേ, കവൈന്റായിരിക്കൂ. നിങ്ങളും ബാബയും കവൈന്റാണ്, ആർക്കും വേർപ്പെടുത്താനാവില്ല. അങ്ങനെ വെല്ലുവിളിക്കൂ. വെല്ലുവിളിക്കുന്നവരല്ലേ, ഭയപ്പെടുന്നവരല്ലല്ലോ. ശരി.

ചോദ്യം :- സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? ആ ലക്ഷ്യം നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള വിധി എന്താണ്?

ഉത്തരം :- സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമിതാണ് - സദാ സന്തോഷമായിരിക്കുക, മറ്റുള്ളവരെ സന്തുഷ്ടമാക്കുക. ബ്രാഹ്മണർ എന്നാലർത്ഥം വിവേകശാലികൾ, സ്വയം സന്തോഷമായിരിക്കും, മറ്റുള്ളവരെ സന്തുഷ്ടമാക്കും. മറ്റുള്ളവർ അസന്തുഷ്ടമാക്കുമ്പോൾ അസന്തുഷ്ടമായാൽ സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖം ലഭിക്കില്ല. ശക്തി സ്വരൂപരായി മാറി മറ്റുള്ളവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന വായുമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും സ്വയത്തെ അകറ്റി നിർത്തണം, അതായത് അവരവരെ സുരക്ഷിതമാക്കി വയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് - ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപ്തമാക്കുക. മറ്റുള്ളവരുടെ അസന്തുഷ്ടിയാൽ സ്വയം അസന്തുഷ്ടമാകരുത്. രണ്ടാമതായി ഒരു പ്രകാരത്തിലും മറ്റുള്ളവരെ അസന്തുഷ്ടമാക്കുന്നതിനു നിമിത്തമാകരുത്. സ്വയത്തെ അകറ്റി നിർത്തി മുന്നോട്ട് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ, നിന്നു പോകരുത്.

ചോദ്യം :-ഏതു സംസ്കാരം തന്റെ സ്വാഭാവിക സംസ്കാരമാക്കി മാറ്റുമെങ്കിൽ സദാ പറക്കുന്ന കലയിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും?

ഉത്തരം :- ഓരോ കാര്യത്തിലും എനിക്കു മുന്നേറണം - ഇത് സ്വാഭാവിക സംസ്കാരമാക്കൂ. മറ്റുള്ളവർ മുന്നോട്ട് പോവുകയോ പോകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ. അവരുടെ പുറകെ സ്വയത്തെ താഴേക്ക് കൊണ്ടു വരല്ലേ. സഹാനുഭൂതി കാരണം സഹയോഗം കൊടുക്കുക വേറേ കാര്യം എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ കാരണം സ്വയം താഴേക്ക് വരുന്നത് ശരിയല്ല. വ്യർത്ഥം കേൾക്കരുത്, കാണരുത്. സേവന ഭാവത്തോടു കൂടി വേറിട്ടിരുന്ന് നോക്കൂ. മറ്റുള്ളവർ കാരണം തന്റെ സമയവും സന്തോഷവും നഷ്ടപ്പെടുത്തല്ലേ, സദാ പറക്കുന്ന കലയിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ.

വരദാനം :- സദാ മിലനത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന തത്താത്തിന്റെ വരദാനി ബാബക്കു സമാനമായി ഭവിക്കൂ.

ഏതുപോലെ ബാപ്ദാദ നിങ്ങൾ അധികാരികളുടെ ആജ്ഞയെ മാനിച്ച് മിലനം ആഘോഷിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നുവോ, ശരി അങ്ങനെയൊക്കെ എന്ന പാഠം പഠിപ്പിച്ച് ഹാജരാകുന്നുവോ, അപ്രകാരം തത്ത്വം. അമൃത വേള മുതൽ പകലവസാനിക്കും വരെ ധർമ്മത്തിലും കർമ്മത്തിലും ബാബക്കു സമാനമായി മാറൂ, അപ്പോൾ സദാ മിലനത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടികൊണ്ടിരിക്കാം. ഇപ്രകാരം മിലനത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ കഴിയുമെങ്കിൽ പ്രകൃതിയും മായയെയും രണ്ടും നിങ്ങളുടെ ഊഞ്ഞാലാട്ടി തരുന്ന ദാസികളായി മാറും. സർവ്വ ഖജനാവുകൾ നിങ്ങളുടെ ഈ ശ്രേഷ്ഠ ഊഞ്ഞാലിനു അലങ്കാരമായി മാറും.

സ്തോഗൻ :- സദാ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഭുജങ്ങളിൽ ചേർന്നിരിക്കുമെങ്കിൽ സുരക്ഷിതത്വം അനുഭവപ്പെടും.